

Δυναμικό «παρών» της φαρμακοβιομηχανίας στη διεθνή έκθεση CPHI

Της ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΚΟΝΤΗ

Μέχρι το Μιλάνο ταξίδεψαν 31 φαρμακευτικές εταιρείες-μέλη της Πανελλήνιας Ένωσης Φαρμακοβιομηχανίας, προκειμένου να συμμετάσχουν στη CPHI 2026, τη μεγαλύτερη διεθνή έκθεση του παγκόσμιου φαρμακευτικού κλάδου που πραγματοποιήθηκε από τις 6-8 Οκτωβρίου.

Η CPHI αποτελεί για τις ελληνικές φαρμακοβιομηχανίες ευκαιρία διεθνών συνεργασιών, επενδύσεων, αλλά και επιχειρηματικής ανάπτυξης, ενισχύοντας την παρουσία των ελληνικών προϊόντων στις διεθνείς αγορές και τον ρόλο της Ελλάδας στον ευρωπαϊκό φαρμακευτικό χάρτη. Το ελληνικό φάρμακο εξάγεται σε περισσότερες από 147 χώρες και θεωρείται το δεύτερο πιο εξαγωγίμο προϊόν της εθνικής οικονομίας.

Ο Θεόδωρος Τρύφων, πρόεδρος της Πανελλήνιας Ένωσης Φαρμακοβιομηχανίας, δήλωσε πως «η ισχυρή παρουσία της ελληνικής φαρμακοβιομηχανίας στη CPHI 2026 αποδεικνύει ότι η Ελλάδα διαθέτει πλέον μια ανταγωνιστική, εξωστρεφή και διεθνώς αναγνωρίσιμη φαρμακευτική βιομηχανία. Οι επενδύσεις άνω του 1,8 δισ. ευρώ δεν αποτελούν απλώς επενδύσεις στον κλάδο μας, αποτελούν επένδυση στην παραγωγική δυνατότητα, στην τεχνολογική αναβάθμιση και στη στρατηγική ανθεκτικότητα της χώρας. Η παραγωγή φαρμάκων στην Ελλάδα αποτελεί

στρατηγικό εθνικό κεφάλαιο».

Η ελληνική φαρμακοβιομηχανία υλοποιεί ένα επενδυτικό πρόγραμμα άνω του 1,8 δισ. ευρώ με ορίζοντα το 2028, ενισχύοντας την παραγωγή, την έρευνα και ανάπτυξη, καθώς και την τεχνολογική της βάση. Ο κλάδος διαθέτει σήμερα 51 εργοστάσια και 31 κέντρα έρευνας και ανάπτυξης, ενώ τα προϊόντα της ελληνικής φαρμακοβιομηχανίας καλύπτουν τις ανάγκες περίπου 8 εκατ. ΑΜΚΑ.

Υπενθυμίζεται πως ήδη υλοποιούνται επενδύσεις από την Αρκαδία και την Ανατολική Ατ-

**Στην έκθεση
του φαρμακευτικού
κλάδου στο Μιλάνο
συμμετείχαν 31 ελληνικές
εταιρείες.**

τική μέχρι τον βόρειο τομέα Αττικής, τη Θεσσαλονίκη, την Πάτρα, τη Λάρισα, αλλά και την Κοζάνη. Η Τρίπολη μετατρέπεται σε κόμβο φαρμακευτικής παραγωγής μέσα από τις επενδύσεις των DEMO, WinMedica (ομίλου ELPEN), καθώς και της FARAN, ενώ προσφάτως η Rontis εγκαινίασε τις νέες επεκτάσεις των παραγωγικών της εγκαταστάσεων στη Λάρισα, ανακοινώνοντας, επίσης, το επενδυτικό σχέδιο για τη δημιουργία δεύτερης μονάδας στην Κοζάνη.

THE N SOCIETY

Του
Γιώργου
Βλασσόπουλου

Διευθυντής
- Διευθυντής
Νομικής, μέλος
Ερευνητικού
Εργαστηρίου
Κοινωνικής Διοί-
κησης (ΕΕΚΔ)
του Πανεπιστη-
μίου Δυτικής
Αττικής (ΠΑΔΑ)

Η ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ αλλαγή δεν αποτελεί πλέον μια μελλοντική απειλή, αλλά καθημερινή πραγματικότητα, που αναδιαμορφώνει ριζικά την παγκόσμια οικονομία, άρα και τον κόσμο της εργασίας. Οι αυξανόμενες θερμοκρασίες, τα ακραία καιρικά φαινόμενα και η ανάγκη για μια πράσινη μετάβαση αλλάζουν τα δεδομένα για εκατομμύρια εργαζόμενους παγκοσμίως, δημιουργώντας νέες προκλήσεις αλλά και ευκαιρίες. Προφανώς η έξυπνη αξιοποίηση της τεχνικής νοημοσύνης (AI) μπορεί να συμβάλει στην αποτελεσματικότερη και ταχύτερη αντιμετώπισή της. Δίκαια, κορυφαίοι επιστήμονες, όπως ο James Hansen και ο Michael Mann, αλλά και διεθνείς φορείς όπως ο ΟΗΕ και η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας, κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου για μεγαλύτερη ενεργοποίηση της διεθνούς κοινότητας προς αποφυγή ανεπανόρθωτης καταστροφής της κλιματικής ισορροπίας του πλανήτη Γη.

Η ΠΙΟ ΑΜΕΣΗ και ορατή επίπτωση της κλιματικής κρίσης στους εργαζόμενους είναι η κατακόρυφη αύξηση της θερμικής καταπόνησης (heat stress) από υπερβολικά ζεστά ή από έντονο κρύο. Εργαζόμενοι σε εξωτερικούς χώρους ή σε βαριές εργασίες -όπως στον κατασκευαστικό κλάδο, υπόγειες ή εναέριας εργασίες, τη γεωργία, τον τουρισμό και την καθαριότητα- βρίσκονται εκ των πραγμάτων στην πρώτη γραμμή του κινδύνου. Οι παρατεταμένοι καύσωνες αυξάνουν την πιθανότητα θερμopληξίας, χρόνιας κόπωσης, εργατικών ατυχημάτων ή επαγγελματικών ασθενειών. Πλέον η θερμική καταπόνηση δεν αφήνει ανεπηρέαστους και τους εργαζόμενους σε γραφεία ή εσωτερικούς χώρους, αφού το κλιματικό στρες απειλεί και την ψυχική υγεία. Ως εκ τούτου, η ανάγκη για αυστηρά προληπτικά μέτρα ασφαλείας, προσαρμογή των ωραρίων εργασίας, στοχευμένη τηλεργασία και παροχή κατάλληλου εξοπλισμού αποτελεσματικής προστασίας καθίσταται πλέον επιτακτική για την προστασία

Ο τουρισμός αναμένεται να αντιμετωπίσει προκλήσεις, αφού οι παραδοσιακοί θερινοί προορισμοί γίνονται υπερβολικά ζεστοί κατά τους μήνες αιχμής, αναγκάζοντας τον κλάδο να προσαρμοστεί σε νέα δεδομένα και εποχικότητες.

Κλιματική αλλαγή: Πώς το «θερμόμετρο» επηρεάζει την εργασία

της υγείας, αλλά και της ίδιας της ανθρώπινης ζωής.

ΕΠΙΠΛΕΟΝ, η κλιματική αστάθεια πλήττει άμεσα την παραγωγικότητα. Μελέτες δείχνουν ότι σε συνθήκες ακραίας ζέστης η ανθρώπινη ικανότητα για εργασία μειώνεται σημαντικά, γεγονός που μεταφράζεται σε οικονομικές απώλειες για τις επιχειρήσεις και ευρύτερα για την εθνική οικονομία. Παραδοσιακοί τομείς, όπως η γεωργία και η αλιεία, δοκιμάζονται συχνότερα και εντονότερα από την ξηρασία και τη μεταβολή των οικοσυστημάτων.

■ **Μελέτες δείχνουν ότι σε συνθήκες ακραίας ζέστης η ανθρώπινη ικανότητα για εργασία μειώνεται, γεγονός που μεταφράζεται σε οικονομικές απώλειες.**

Παράλληλα, ο τουρισμός αναμένεται να αντιμετωπίσει προκλήσεις, αφού οι παραδοσιακοί θερινοί προορισμοί γίνονται υπερβολικά ζεστοί κατά τους μήνες αιχμής, αναγκάζοντας τον κλάδο να προσαρμοστεί σε νέα δεδομένα και εποχικότητες.

ΑΠΕΝΑΝΤΙ σε αυτές τις προκλήσεις, η στρόφη προς μια βιώσιμη και κυκλική οικονομία είναι μονόδρομος. Η διαδικασία αυτή, γνωστή ως πράσινη μετάβαση, συνεπάγεται, μεταξύ άλλων, τον κατάλληλο και ιδίως κοινωνικά δίκαιο μετασχηματισμό της αγοράς εργασίας, ως απόρροια ενός συστημικού και τεκμηριωμένου κοινωνικού διαλόγου με ενεργή συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων, της επιστημονικής-ερευνητικής κοινότητας, αλλά και της κοινωνίας των πολιτών. Για παράδειγμα, οι κλιματικές ρήτρες (climate clauses) σε συλλογικές συμβάσεις εργασίας

(ΣΣΕ) μπορούν να αποτελέσουν μία καλή πρακτική, με βάση και τη διεθνή σχετική εμπειρία. Σε κάθε περίπτωση, η απολιγνιτοποίηση και η μετάβαση σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας είναι μία δύσκολη διαδικασία διεθνώς. Ενώ ορισμένα παραδοσιακά επαγγέλματα που βασίζονται στα ορυκτά καύσιμα σταδιακά θα συρρικνωθούν, αναδύονται και νέες «πράσινες» θέσεις εργασίας. Οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, η ενεργειακή αναβάθμιση κτιρίων, η βιώσιμη κινητικότητα και η διαχείριση αποβλήτων αποτελούν τομείς με τεράστια δυναμική ανάπτυξης. Βέβαια, η πρόβλεψη για θετικό ή αρνητικό πρόσημο στο μελλοντικό ισοζύγιο των θέσεων εργασίας σε διεθνή, ενοσιακή και εθνική κλίμακα παραμένει αβέβαιη.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ, η προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή, που επηρεάζει αναπόφευκτα και το μικροκλίμα με τις ιδιαιτερότητες κάθε γεωγραφικής περιοχής, απαιτεί συντονισμένη και συστηματική δράση παγκοσμίως από κυβερνήσεις, επιχειρήσεις και συνδικάτα. Πέρα από το θεσμικό υπόβαθρο, αναδύεται η προτεραιότητα μεγαλύτερης ευαισθητοποίησης στο πλαίσιο μίας σύγχρονης κουλτούρας πρόληψης και συμμόρφωσης διαμέσου και όλων των σταδίων της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Η θεσμοθέτηση σύγχρονων κανόνων ασφαλείας και η επένδυση στην επανεκπαίδευση και επανακατάρτιση (reskilling) των εργαζομένων είναι τα κλειδιά για μια δίκαιη μετάβαση. Το μέλλον της εργασίας πρέπει να είναι όχι μόνο πράσινο, αλλά πάνω απ' όλα ασφαλές. Άλλωστε, η κλιματική αλλαγή δεν πλήττει κράτη και πολίτες, όλα και όλους το ίδιο. Σε επίπεδο κοινωνίας, οι ευπαθείς ομάδες, όπως ΑΜΕΑ, ηλικιωμένοι, γυναίκες, αλλά και εν γένει ο κόσμος της εργασίας είναι περισσότερο εκτεθειμένοι. Γι' αυτό, το διαρκές εντεινόμενο αίτημα για κλιματική δικαιοσύνη με ανθρωποκεντρική αξιακή θεώρηση θα πρέπει να είναι ο καταλύτης για ένα βιώσιμο και πάνω απ' όλα αξιοπρεπές εργασιακό περιβάλλον, χωρίς διακρίσεις ή αποκλεισμούς σε διεθνή κλίμακα... [R12/26040185]

Το μέλλον της εργασίας πρέπει να είναι όχι μόνο πράσινο, αλλά πάνω απ' όλα ασφαλές.

3. Η ΠΑΝΔΗΜΙΑ ΣΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΧΩΡΙΟ

Μέσο:ΤΑ ΝΕΑ

Ημ. Έκδοσης: ...09/10/2026 Ημ. Αποδελτίωσης: ...09/10/2026

Σελίδα:6

Check up

ΤΗΣ ΜΑΡΘΑΣ ΚΑΪΤΑΝΙΔΗ
mkaitanidi@tanea.gr

Η πανδημία στο παγκόσμιο χωριό

Είμαστε ένα τεράστιο χωριό. Τόσο τεράστιο, που τα χιλιόμετρα μοιάζουν σχεδόν απέραντα και άρα αδύνατο να τα διανύσει κανείς. Όμως, ας μη μακρηγορούμε. Ο άνθρωπος έχει φτάσει στο φεγγάρι και δρομολογεί τα επόμενα χρόνια να πατήσει το πόδι του και στον Άρη. Άρα, οι μετακινήσεις από τη μία άκρη της Γης στην άλλη είναι σαφώς πιο εύκολες.

Περισσότερα από 20.400 αεροπλάνα πετούν στον ουρανό τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές. Παρατηρώντας τούτη την ώρα το γράφημα της πλατφόρμας FlightAware, που αναπαριστά τον παγκόσμιο ουρανό, διαπιστώνω το κυκλοφοριακό χάος πάνω από τα κεφάλια μας. Έτσι εξηγείται πώς μια είδηση περί πιθανής μόλυνσης από πανώλη, η οποία – εάν επιβεβαιωθεί ότι πράγματι οφείλεται σε πανώλη – αφορά ένα σπάνιο νόσημα, μπορεί μέσα σε λίγες ώρες να αποκτήσει διεθνές ενδιαφέρον. Οχι επειδή κάθε περιστατικό πανώλης απειλεί να εξελιχθεί σε πανδημία. Αλλά επειδή, στον σημερινό κόσμο, η απόσταση έχει πάψει να είναι το ασφαλές σύνορο που κάποτε νομίζαμε.

Το βιώσαμε, άλλωστε, στο πετσί μας όταν ο SARS-CoV-2 άρχισε το 2020 το παγκόσμιο «σφυροκόπημα». Εκτοτε, επιχειρούμε να ζορκίσουμε ένα αντίστοιχο μελλοντικό ενδεχόμενο. Ισως, τον επόμενο αιώνα θέλουμε να πιστεύουμε... Οι πιθανότητες, όμως, δεν φαίνεται να είναι με το μέρος μας. Σύμφωνα με τη νέα έκθεση του ΟΟΣΑ για την προετοιμασία απέναντι στις πανδημίες, η σωρευτική πιθανότητα να ζήσουμε μέσα στα επόμενα 25 χρόνια μια πανδημία αντίστοιχης κλίμακας με τον COVID-19 υπολογίζεται περίπου στο 50%. Συνεπώς δεν μιλάμε για ένα ενδεχόμενο τόσο μακρινό ώστε να μπορούμε να το αφήσουμε για «κάποια στιγμή στο μέλλον».

Και αν αυτό ακούγεται ήδη αρκετά ανησυχητικό, υπάρχει και ο λογαριασμός. Ο ΟΟΣΑ υπολογίζει ότι, εάν μια μελλοντική πανδημία αφεθεί χωρίς έγκαιρη αντιμετώπιση, μια έξαρση με χαρακτηριστικά αντίστοιχα του κορωνοϊού θα μπορούσε να προκαλέσει κατά μέσο όρο συρρίκνωση του ΑΕΠ κατά 2,7% μέσα στους πρώτους εννέα μήνες. Στα βαρύτερα σενάρια, οι απώλειες είναι πολύ μεγαλύτερες.

Με άλλα λόγια, η προετοιμασία για την επόμενη πανδημία δεν είναι μόνο υπόθεση των επιδημιολόγων, των νοσοκομείων και των υπουργείων Υγείας. Είναι και υπόθεση οικονομίας, βιωσιμότητας των ιδίων των κοινωνικών.

Γιατί στο παγκόσμιο χωριό που φτιάξαμε, μπορεί να χρειάζονται ώρες για να ταξιδέψει ένας άνθρωπος από τη μία άκρη του πλανήτη στην άλλη. Για έναν ιό, όμως, αρκούν πολύ λιγότερες.

Το ζητούμενο, λοιπόν, δεν είναι να σταματήσουμε να ταξιδεύουμε. Ούτε να αντιμετωπίζουμε τα σενάρια αυτά ως αφηγήματα επιστημονικής φαντασίας και τους δημιουργούς και διακινητές τους ως τρομολόγους. Είναι να είμαστε αρκετά προετοιμασμένοι ώστε, όταν κάτι ταξιδέψει μαζί μας, να το αντιληφθούμε εγκαίρως.

**Σύμφωνα με
τη νέα έκθεση
του ΟΟΣΑ για
την προετοιμασία
απέναντι
στις πανδημίες,
η σωρευτική
πιθανότητα να
ζήσουμε μέσα
στα επόμενα
25 χρόνια
μια πανδημία
αντίστοιχης
κλίμακας με
τον COVID-19
υπολογίζεται
περίπου στο 50%**